

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobkyně: **MjM spedition s.r.o.**
sídlem Lánská 760, 687 25 Hluk
zastoupená JUDr. Miloslavou Šmokovou, advokátkou
sídlem 28. října 976, 688 01 Uherský Brod

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2022, č. j. 101300/2022/KUSK-DOP/Hav,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dosavadní průběh řízení

1. Městský úřad v Kolíně (dále „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 30. 8. 2018 uznal

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále „zákon o pozemních komunikacích“), kterého se měla dopustit tím, že dne 9. 8. 2016 provozovala na pozemní komunikaci č. X v obci K.-S. v ulici O., ve směru jízdy z centra města, nákladní motorové vozidlo spolu s návěsem, které při vysokorychlostním kontrolním vážení překročilo hodnoty stanovené v § 37 odst. 1 písm. b) a § 37 odst. 2 písm. a) vyhlášky Ministerstva dopravy č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu vozidel na pozemních. Podle zjištění městského úřadu překročila náprava č. 2 největší povolenou hmotnost o 1 903 kg (nejvyšší povolená hmotnost 11 500 kg, naměřená hmotnost 13 403 kg) a motorové vozidlo o 3 384 kg (nejvyšší povolená hmotnost 18 000 kg, naměřená hmotnost 21 384 kg). Za to městský úřad uložil žalobkyni pokutu ve výši 36 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 11. 2018 odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí městského úřadu ze dne 30. 8. 2018 potvrdil.
3. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 25. 5. 2021, č. j. 54 A 10/2019-24, obě tato rozhodnutí zrušil, neboť dospěl k závěru, že došlo k zániku odpovědnosti žalobkyně za přestupek.
4. Tento rozsudek Nejvyšší správní soud (dále „NSS“) svým rozsudkem ze dne 1. 7. 2021, č. j. 1 As 166/2021-29, zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, neboť dospěl k závěru, že krajský soud promlčecí dobu přestupku posoudil nesprávně.
5. Krajský soud v Praze následně rozsudkem ze dne 15. 12. 2021, č. j. 54 A 10/2019-52, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2018 a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud v návaznosti na závěry NSS dospěl k závěru, že odpovědnost za přestupek plynutím času nezanikla. Rozhodnutí žalovaného zrušil, neboť měl pochybnosti ohledně správnosti fungování vysokorychlostní váhy v den spáchání skutku. Krajský soud odkázal na vyjádření samotného žalovaného, který uvedl, že vysokorychlostní váha v daném místě od určité doby fungovala chybně v důsledku mechanického poškození vozovky, v níž jsou senzory pro kontrolní vážení zabudovány, což zjistil správce komunikace dne 18. 8. 2016 (tedy 9 dní poté, co se přestupku měla dopustit žalobkyně). Žalovaný z této skutečnosti dovozoval, že na daném místě nelze mít přestupky dle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích za prokázané ode dne 19. 8. 2016. Krajský soud naopak shledal přílehlavou argumentaci žalobkyně, která tvrdila, že k poškození vozovky, které mělo nesprávné vážení způsobovat, nemohlo dojít ze dne na den, tudíž lze mít pochyby i ohledně správnosti vážení, které proběhlo dne 9. 8. 2016:

„22. Nezpochybňuje-li žalovaný, že dne 18. 8. 2016 provedla KSÚS jako správce komunikace kontrolní měření příčné nerovnosti vozovky u daného vážního stanoviště, přičemž výsledky tohoto měření prokázaly, že stavební stav pozemní komunikace, v níž byly uloženy senzory pro vysokorychlostní kontrolní vážení, vykazoval odchylky, jež byly v rozporu s opatřením obecné povahy ČMI, jednalo se o okolnost, kterou měly správní orgány zohlednit i v nyní projednávané věci. Zdejší soud v rozsudku ze dne 23. 9. 2020, č. j. 51 A 32/2019 - 39, uzavřel, že daná okolnost nasvědčuje nesprávnosti obstaraného měření (provedeného toutéž vysokorychlostní váhou v osmi různých dnech mezi 2. 6. a 17. 8. 2016): „Soud si v této souvislosti klade ve shodě s žalobkyní otázku, na základě jakých

úvah žalovaný dospěl k závěru, že měřicí zařízení se stalo nezpůsobilým ke spolehlivému vážení až od 19. 8. 2016, když nic nenasvědčuje tomu, že by se stav vozovky v místě měření změnil ze dne na den. Skutečnost, že předmětné zjištění bylo KSÚS učiněno dne 18. 8. 2016 nijak neprokazuje, že se odchylky ve stavu pozemní komunikace nemohly vyskytnout již dříve a nemohly ovlivnit i vážení provedená před tímto datem.

23. Povinností správního orgánu je při zjišťování skutkového stavu pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Podkladem pro vydání rozhodnutí mohou být též skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti (§ 50 odst. 1 správního úřadu). Přiznává-li žalovaný ve vyjádření k žalobě, že váha pouhých 9 dní po spáchání nyní projednávaného skutku fungovala chybně z důvodu závadného stavu vozovky (což je soudu ostatně známo z vlastní rozhodovací činnosti v jiných obdobných věcech), vyvstává v souvislosti s tímto tvrzením významná pochybnost, zda váha správně fungovala právě i v den spáchání skutku. Uvádí-li tedy žalovaný ve vyjádření k žalobě dále, že přestupky dle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích, které byly zjištěny ode dne 19. 8. 2016, nelze mít za prokázané, je soud názoru, že takovýmto závěrem žalovaný v podstatě vyloučil možnost, že měření vykazovalo chybovost již přede dnem, kdy bylo kontrolní měření vozovky provedeno. Jedná se však o závěr zjevně unáhlený. Soud je proto názoru, že s ohledem na zjištění KSÚS týkající se stavu komunikace, které bylo učiněno řádově jen několik dní po nyní projednávaném skutku, bylo povinností správních orgánů, aby se z úřední povinnosti zabývaly vlivem skutečnosti, která chybné vážení zapříčinila, i ve věci žalobkyně. Protože tak neučinily (tedy nepřihlédly k tomu, že v průběhu řízení vyšla najevo významná pro věc relevantní skutečnost), má soud za to, že skutkový stav, který správní orgány vzaly za základ napadeného rozhodnutí, nebyl spolehlivě prokázán. Protože skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění, shledal soud, že nastal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí soudem, a to bez jednání (§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.j⁴.

6. Krajský soud uzavřel, že k prokázání odpovědnosti žalobkyně za přestupek bude bezpodmínečně nutné přesvědčivým způsobem odůvodnit, že závada na pozemní komunikaci, v jejímž důsledku vysokorychlostní váha generovala chybné výsledky po dni 18. 8. 2016, nemohla zkreslit i měření ze dne 9. 8. 2016, které bylo základem pro zahájení přestupkového řízení se žalobkyní.
7. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 4. 2. 2022 zrušil rozhodnutí městského úřadu ze dne 30. 8. 2018 a věc vrátil městskému úřadu k novému projednání.
8. Ten rozhodnutím ze dne 7. 3. 2022, č. j. MUKOLIN/OD 20838/22-kav (dále „prvostupňové rozhodnutí“), opět uznal žalobkyni vinnou, ve výroku však oproti rozhodnutí ze dne 9. 8. 2016 konstatoval, že šlo o překročení hmotnosti vozidla stanovené v § 5 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel, a z výroku vypustil závěr o překročení hmotnosti nápravy. Opět žalobkyni uložil pokutu ve výši 36 000 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
9. V odůvodnění konstatoval, že základním podkladem jsou hodnoty z vážního lístku vyhotoveného dne 30. 1. 2018, ev. č. 6031676, Krajskou správou a údržbou silnic Středočeského kraje (dále „KSÚS“), a doklad o výsledku vysokorychlostního kontrolního vážení vyhotovený městským úřadem dne 19. 6. 2018, ev. č. 6031676. Dále zmínil, že vlastní měřidlo bylo ověřeno Českým metrologickým institutem (dále „ČMI“) dne 19. 11. 2005. Městský úřad dále konstatoval, že dne 18. 8. 2016 provedla KSÚS kontrolu měřicího

stanoviště kalibrovanými měřidly a vypracovala *Protokol o měření příčné nerovnosti obrusné vrstvy vozovky - vysokorychlostní vážní místo v K.-S. - č. 08/2016*. Z protokolu je zřejmé, že naměřené hodnoty příčné nerovnosti vyhovují předpisům příslušné legislativy a opatření obecné povahy (dále „OOP“) ČMI. Rovněž městský úřad odkázal na *Protokol o měření příčné nerovnosti obrusné vrstvy vozovky - vysokorychlostní vážní místo v K.-S. - č. 07/2016* s datem kontroly 20. 7. 2016, který taktéž potvrzuje, že naměřené hodnoty příčné nerovnosti vyhovují předpisům a OOP ČMI. Přestupek byl spáchán mezi těmito dvěma kontrolami.

10. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. V něm odkázala na výše zmíněné vyjádření žalovaného z řízení před soudem, v němž připustil, že dne 18. 8. 2016 KSÚS při měření příčné nerovnosti vozovky u předmětného vážního stanoviště zjistila odchylky odporující OOP ČMI. Nejednalo se o závadu na měřícím zařízení, ale na samotné komunikaci. Z rozsudků Krajského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2021, sp. zn. 54 A 10/2019, a ze dne 23. 9. 2020, sp. zn. 51 A 32/2019, plyne, že stav pozemní komunikace nasvědčoval nesprávnostem měření v osmi různých dnech mezi 2. 6. a 17. 8. 2016.
11. Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím ze dne 24. 8. 2022 (dále „napadené rozhodnutí“) doplnil výrok o překročení hmotnosti i u nápravy, ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
12. Námitce žalobkyně ohledně přetrvávajících pochyb o správnosti vážení kvůli zjištěné nerovnosti vozovky nepřisvědčil. Podle žalovaného byla přesnost měření doložena potvrzením o ověření měřidla ze dne 19. 11. 2015, které dokládá, že měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Dále odkázal na nové listinné důkazy v podobě protokolů o měření příčné nerovnosti ze dne 20. 7. 2016 a ze dne 18. 8. 2016. Z obou těchto protokolů plyne, že hodnoty nerovnosti odpovídaly příslušným předpisům, a to i ve dne 9. 8. 2016. Výsledky kontroly nerovnosti vozovky, kterou argumentuje žalobkyně, toliko konstatovaly, že hloubka vyježděných kolejí v obrusné vrstvě vozovky dosahovala mezních hodnot. Dle vyjádření společnosti Kistler to ale ještě zaručuje správnou funkci senzorů měřidla. Teprve až měření dne 5. 9. 2016 provedené zhotovitelem vážního zařízení společností GEMOS deklarovalo toto místo jako nevyhovující. Proto žalovaný považoval přestupky spáchané od 19. 8. 2016 za neprokázané.

Shrnutí žaloby

13. Žalobkyně podala proti napadenému rozhodnutí žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).
14. V ní připomněla, že krajský soud ve zrušujícím rozsudku správní orgány zavázal, aby v dalším řízení přesvědčivě odůvodnily, že závada na pozemní komunikaci, v jejímž důsledku vysokorychlostní váha generovala chybné výsledky po dni 18. 8. 2016, nemohla zkreslit měření i dne 9. 8. 2016. To ale dle žalobkyně správní orgány neučinily.
15. Správní orgány sice doložily ověření měřidla ze dne 11. 12. 2015 a protokol o měření příčné nerovnosti vozovky ze dne 18. 8. 2016, ale nevypořádaly se s tím, že v období od 2. 6. do 17. 8. 2016 byl stav komunikace takový, že nasvědčoval nesprávnosti měření touto váhou. Žalobkyně přitom odkázala na shora uvedené rozsudky Krajského soudu v Praze.

Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že sama váha v době spáchání přestupku ani později nevykazovala žádnou vadu. Pouze dne 18. 8. 2016 bylo KSÚS provedeno měření příčné nerovnosti vozovky, které ukázalo, že stavební stav komunikace, v níž byly uloženy senzory pro vysokorychlostní kontrolní vážení, vykazoval odchylky, jež byly v rozporu s OOP ČMI. Proto žalovaný stanovil, že přestupky v daném místě spáchané od 19. 8. 2016 do 31. 12. 2016 nebude považovat za prokázané. Jde o pozdější období, do kterého předmětný skutek nespadá.
17. Dále žalovaný polemizuje se závěry zrušujícího rozsudku krajského soudu ze dne 15. 12. 2021, který se podle něj nevypořádal s tím, že nešlo o vadu měřícího zařízení, ale pouze o vadu vozovky. I příčné nerovnosti se pohybují v určité toleranci. Bylo na žalobkyni, aby prokázala, že nerovnost překročila povolenou odchylku. Až další měření dne 5. 9. 2016 vyhodnotilo místo jako nevyhovující.

Posouzení věci soudem

18. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je až na určité specifické výjimky vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a to i při přezkumu rozhodnutí o přestupku (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 2. 2020, č. j. 10 As 156/2018-110). Vady, k nimž by bylo nutné přihlídnout z moci úřední, včetně prekluze, soud neshledal.
19. Žalobkyně v nynější žalobě uplatnila v zásadě jeden žalobní bod – podle kterého se správní orgány neřídily předchozím zrušujícím rozsudkem zdejšího soudu a neodůvodnily, proč podle nich závada vozovky vedoucí k chybným výsledkům po dni 18. 8. 2016 nemohla zkreslit měření dne 9. 8. 2016.
20. Soud nejprve připomíná, že v původních, krajským soudem zrušených, rozhodnutích městského úřadu ze dne 30. 8. 2018 a žalovaného ze dne 28. 11. 2018 nebyla otázka stavu komunikace a jejího dopadu na správnost vážení vůbec výslovně řešena. Tuto otázku vnesla do sporu žalobkyně až v žalobě ze dne 7. 2. 2019, v níž namítla, že dodatečně bylo zjištěno, že váha nefungovala dne 5. 9. 2016, později bylo toto datum posunuto na 19. 8. 2016. Uvedla, že dokument, z kterého toto zjištění vyplývá, jí není znám.
21. Žalovaný ve vyjádření ze dne 15. 5. 2019 k této původní žalobě sám přiznal této argumentaci relevanci, když uvedl, že dne 18. 8. 2016 bylo KSÚS provedeno měření příčné nerovnosti vozovky a výsledky prokázaly, že stavební stav komunikace vykazuje odchylky, jež byly v rozporu s OOP ČMI. K tomu doplnil, že z tohoto důvodu nepostihoval přestupky spáchané od 19. 8. 2016 (ale přestupky, k nimž mělo dojít před 18. 8. 2016, stíhal dále).
22. Na to reagovala žalobkyně replikou ze dne 31. 10. 2019, v níž namítla, že odchylky zapříčiněné stavem vozovky zjištěné dne 18. 8. 2016 nemohly vzniknout ze dne na den. Bylo na žalovaném, aby prokázal, že závada vznikla přesně dne 18. 8. 2016 a k chybám

docházelo až od 19. 8. 2016.

23. Krajský soud v Praze dal následně žalobkyni za pravdu (viz odst. 5 výše).
24. Městský úřad následně po vrácení věci založil do správního spisu výše zmíněné protokoly KSÚS o měření příčné nerovnosti obrusné vrstvy vozovky (č. 1. 60 a 62 správního spisu). Tyto protokoly nejsou datovány, ale jsou v nich uvedena data provedených kontrol: 20. 7. 2016 a 18. 8. 2016. V obou protokolech je totožný závěr: „*Naměřené hodnoty příčné nerovnosti **vyhovují** předpisům příslušné legislativy a Opatření obecné povahy ČMI Brno*“ (zdůraznění doplněno soudem). K oběma protokolům je připojena příloha, v níž se uvádí, že podle OOP ČMI č. 0111-OOP-C010-10 nesmí být hloubka vyjetých kolejí větší než 4 mm. Z přílohy k protokolu ke kontrole 20. 7. 2016 vyplývá, že ten den byla naměřena hloubka u pravé koleje na snímači 4 mm a na ostatních místech 3 mm. Z přílohy k protokolu ke kontrole 18. 8. 2016 vyplývá, že ten den byla naměřena hloubka 4 mm nejen u pravé koleje na snímači, ale nově také u pravé koleje 25 metrů před snímačem a u levé koleje na snímači (na ostatních místech zůstala hloubka 3 mm).
25. Na tyto protokoly odkázal městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí ze dne 7. 3. 2022 a podotkl, že přestupek byl spáchán v období mezi těmito dvěma kontrolami. Žalovaný v napadeném rozhodnutí taktéž odkázal na oba protokoly a potvrzení o ověření měřidla ze dne 19. 11. 2015. Výsledky kontroly nerovnosti vozovky, kterou argumentuje žalobkyně, podle žalovaného toliko konstatovaly, že hloubka vyježděných kolejí v obrusné vrstvě vozovky dosahovala mezních hodnot.
26. Dle soudu tím správní orgány vyhověly požadavku krajského soudu z jeho zrušujícího rozsudku, aby vysvětlily, proč ve vztahu k vážení dne 9. 8. 2016 nemají pochybnosti o jeho správnosti (a současně měly pochybnosti ohledně správnosti měření proběhlých od 19. 8. 2016)
27. Pokud správní orgány následně po vrácení věci opatřily do správního spisu protokoly z kontrol nerovnosti předmětné vozovky, které proběhly 20 dní před sporným vážením (20. 7. 2016) a 9 dní po něm (18. 8. 2016) a které obě zjistily, že naměřené hodnoty vyhovují předpisům a předmětnému OOP ČMI, pak tím dle soudu správní orgány přezkoumatelně, logicky a s oporou v obsahu správního spisu vysvětlily, proč vážení (9. 8. 2016) spadající do doby mezi těmito dvěma kontrolami, považují za spolehlivý podklad pro své skutkové závěry.
28. Žalobkyně samozřejmě i v této situaci mohla přinést vlastní důkazy či vlastní argumentaci, proč ani přes doplnění závěrů obou kontrol nelze považovat výsledky vážení dne 9. 8. 2016 za spolehlivé. To ale konkrétně neučinila a na závěry obou protokolů, podle nichž naměřené hodnoty příčné nerovnosti vyhovují předpisům i OOP ČMI, blíže nereagovala, přestože na ně odkazují prvostupňové i napadené rozhodnutí. Soud v tomto ohledu znovu připomíná, že i ve věcech správního trestání je – až na specifické výjimky (viz citované usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 As 156/2018-110, odst. 28–29) – rozsah soudního přezkumu vymezen žalobními body (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a není naprosto na místě, aby soud za žalobkyni spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, odst. 32).

29. Pro úplnost soud podotýká, že nejistotu kolem správnosti vážení v daném místě dne 9. 8. 2016 zapříčinil do značné míry sám žalovaný, který do vyjádření k této a obdobným žalobám napsal, že výsledky měření příčné nerovnosti provedené KSÚS dne 18. 8. 2016 vykazují odchylky rozporné s OOP ČMI, z čehož pak vycházel i zdejší soud nejen ve zrušujícím rozsudku ze dne 15. 12. 2021 v této věci, ale též v žalobkyní odkazovaném rozsudku ze dne 23. 9. 2020, č. j. 51 A 32/2019-39 (viz zejména jeho odst. 5, 21 a 31) či v rozsudku ze dne 17. 12. 2021, č. j. 54 A 52/2019-52 (viz zejména jeho odst. 5, 35 a 37). Žalovaný tedy v řízení před zdejším soudem opakovaně tvrdil opak toho, co je uvedeno v samotném protokolu KSÚS ze dne 18. 8. 2016 (který byl v nyní projednávané věci zařazen do správního spisu až v reakci na zrušující rozsudek zdejšího soudu ze dne 15. 12. 2021).
30. I do vyjádření k nyní projednávané žalobě žalovaný tuto formulaci zkopíroval, čímž vlastně opět zpochybnil závěry napadeného i prvostupňového rozhodnutí. V tomto případě však alespoň doplnil, že dne 18. 8. 2016 bylo dosaženo sice přípustného, ale hraničního výsledku, a proto se správní orgány rozhodly přestupky spáchané od 19. 8. 2016 v daném místě nepostihovat. Soud postojí žalovaného rozumí tak, že hodnoty měření příčné nerovnosti zjištěné dne 18. 8. 2016 žalovaný považoval za sice souladné s OOP ČMI (pak ale nikdy nedávalo smysl jeho vyjádření o rozporu s OOP ČMI), ale již hraniční (na samé hranici přípustné hloubky 4 mm), a protože k následnému překročení této přípustné hranice mohlo dojít kdykoliv poté, rozhodl se přestupky podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích spáchané v daném místě od 19. 8. 2016 nestíhat. V tomto světle dává přístup žalovaného mnohem větší logiku než v předchozím řízení před soudem, kde věc prezentoval tak, že hodnoty naměřené 18. 8. 2016 odporovaly požadavkům OOP ČMI, pročež nestíhal přestupky spáchané poté, ale dále stíhal přestupky spáchané před tímto datem (srov. výše citovaný rozsudek č. j. 54 A 10/2019-52, odst. 22).
31. Soud podotýká, že samo napadené ani prvostupňové rozhodnutí, která jsou předmětem soudního přezkumu, takto rozporně nepůsobí, neboť se obě opírají o závěr protokolu KSÚS ze dne 18. 8. 2016 (a ze dne 20. 7. 2016), že naměřené hodnoty jsou souladné s OOP ČMI, a nikde v nich není současně konstatován opak. Současně ani ve správním spise není založena žádná listina, která by tento závěr zpochybňovala.
32. Soud tak uzavírá, že správní orgány v návaznosti na předchozí zrušující rozsudek zdejšího soudu doplnily správní spis o pro věc potřebné a zásadní podklady, z nichž zjistily, že odchylky naměřené při kontrole vozovky dne 20. 7. 2016 i dne 18. 8. 2016 ve skutečnosti vyhovovaly předmětnému OOP ČMI. Jejich závěr o správném fungování váhy dne 9. 8. 2016 učiněný na podkladě tohoto zjištění je tak srozumitelný, logický a korespondující s obsahem správního spisu. Jinými slovy, správní orgány dostaly požadavkům zrušujícího rozsudku ze dne 15. 12. 2021 a vysvětlily, proč nemohlo být měření dne 9. 8. 2016 zkresleno nesprávným fungováním váhy zjištěným dne 18. 8. 2016 – protože k nesprávnému fungování váhy mezi 20. 7. 2016 a 18. 8. 2016 nedošlo.
33. Soud proto na základě výše uvedených závěrů shledal žalobu nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
34. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla ve věci úspěšná. Procesně úspěšnému

žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. března 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu